Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

zo 16. júla 2015 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dane — Daň z obratu — Pôsobnosť — Oslobodenie od dane — Pojem ‚poistné plnenia' — Pojem ‚poskytovanie služieb' — Paušálna suma za záruku pre prípad poruchy ojazdeného vozidla"

Vo veci C-584/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour de cassation (Francúzsko) z 13. novembra 2013 a doručený Súdnemu dvoru 19. novembra 2013, ktorý súvisí s konaniami:

Directeur général des finances publiques

proti

Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros SA,

a

Mapfre warranty SpA

proti

Directeur général des finances publiques,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory T. von Danwitz, sudcovia C. Vajda, A. Rosas (spravodajca), E. Juhász a D. Šváby,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: V. Tourrès, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. novembra 2014,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros SA a Mapfre warranty SpA, v zastúpení: G. Hannotin, avocat,

— francúzska vláda, v zastúpení: J.-S. Pilczer a D. Colas, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: francúzština.

— Európska komisia, v zastúpení: C. Soulay a L. Lozano Palacios, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 4. februára 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 a článku 13 B písm. a) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23), zmenenej a doplnenej smernicou Rady 91/680/EHS zo 16. decembra 1991 (Ú. v. ES L 376, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 160, ďalej len „šiesta smernica“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporov jednak medzi Directeur général des finances publiques (generálny riaditeľ verejných financií) a spoločnosťou Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros SA (ďalej len „Mapfre asistencia“), spoločnosťou založenou podľa španielskeho práva, a jednak medzi Mapfre warranty SpA (ďalej len „Mapfre warranty“), spoločnosťou založenou podľa talianskeho práva a Directeur général des finances publiques vo veci zdanenia plnení poskytovaných týmito dvoma spoločnosťami.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 2 šiestej smernice uvádza:

„Dani z pridanej hodnoty podlieha [ďalej len ‚DPH‘]:

1. dodávka tovaru alebo služieb za úhradu v rámci územia štátu zdaniteľnou osobou;

2. dovoz tovaru.“

4 Článok 13 B písm. a) šiestej smernice stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia spoločenstva, platí, že členské štáty môžu oslobodiť od dane nasledujúce položky za podmienok, ktoré stanovia na účely zabezpečenia správnej a jednoznačnej aplikácie oslobodení od dane a na účely ochrany pred možnými daňovými únikmi, pred neplatením daní a pred ich zneužívaním:

a) poistné plnenia a plnenia poisťovania poisťujúcich vrátane s nimi súvisiacich služieb poskytovaných poisťovacími maklérmi a poisťovacími agentmi;“

5 Článok 33 ods. 1 šiestej smernice stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia spoločenstva, najmä tie, ktoré sú stanovené v platných ustanoveniach spoločenstva, súvisiacich so všeobecnými opatreniami pre vlastnenie, pohyb a sledovanie produktov, podriadených spotrebnej dani, táto smernica nesmie zabrániť členskému štátu udržiavať alebo zavádzať dane na zmluvy o poistení, dane na sádzania a hazardné hry, spotrebné clá, kolkovné, a viac všeobecne na akékoľvek dane, clá alebo poplatky, ktoré sa nedajú charakterizovať ako dane z obratu, za predpokladu však, že tieto dane, clá a poplatky nespôsobia v obchode medzi členskými štátmi formality spojené s prechodom hraníc.“

Francúzske právo

6 Článok 256 I code général des impôts (Všeobecný daňový zákonník) v znení uplatniteľnom na skutkový stav konania vo veciach samých (ďalej len „CGI“) stanovuje:

„DPH podlieha dodávka tovaru alebo služieb za úhradu v rámci územia štátu zdaniteľnou osobou“.

7 Článok 261 C CGI stanovuje:

„Od dane z pridanej hodnoty [(ďalej len ‚DPH‘)] sú oslobodené:

…

2. poistné plnenia a plnenia poisťovania poisťujúcich a súvisiace služby poskytované poisťovacími maklérmi a poisťovacími agentmi;

…“

8 Článok 991 CGI stanovuje:

„Každá poistná zmluva uzavretá s poisťovňou alebo s iným francúzskym alebo zahraničným poistiteľom, bez ohľadu na miesto a čas uzatvorenia, podlieha ročnej povinnej dani, ktorej zaplatením sa listiny osvedčujúce vznik zmluvy, jej zmenu alebo jej skončenie vzájomnou dohodou ako aj vydané vyhotovenia, výňatky či kópie týchto listín, oslobodzujú od kolkovného bez ohľadu na miesto ich spísania a sú zaregistrované zadarmo, ak sa táto formalita požaduje.

Táto daň sa vyberá zo súčtu súm dohodnutých v prospech poistiteľa a zo všetkých doplnkových platieb, z ktorých má poistiteľ priamo alebo nepriamo v súvislosti s poistenou osobou prospech.“

9 Článok 1001 bod 5a CGI upravuje, že sadzba osobitnej dane z poistných zmlúv je 18 % pre poistenia proti všetkým rizikám spojeným s pozemnými motorovými vozidlami.

10 Okrem toho z článku 1001 bodu 6 CGI vyplýva, že všeobecná sadzba osobitnej dane na poistné zmluvy bola stanovená na 9 %.

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

11 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu o návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že predajcovia ojazdených vozidiel ponúkali kupujúcim prostredníctvom spoločnosti NSA Sage, teraz Mapfre warranty, záruku na opravy mechanických porúch na uvedených vozidlách.

12 Mapfre warranty sa domnievala, že dochádza k poskytovaniu služieb a vyberala DPH. Mapfre asistencia platila daň z poistných zmlúv vo všeobecnej sadzbe vo výške 9 % zo súm zaplatených spoločnosťou Mapfre warranty.

13 Daňová správa doručila spoločnosti Mapfre warranty návrh na opravu dane, pričom prekvalifikovala poskytované plnenie na poistné plnenia podliehajúce dani z poistných zmlúv podľa článku 991 CGI, v sadzbe vo výške 18 % pre poistenie motorových vozidiel podľa článku 1001 bodu 5a CGI.

14 Keďže sa daňová správa okrem iného domnievala, že Mapfre warranty uzatvorila poistenie v prospech nadobúdateľov motorových vozidiel so spoločnosťou Mapfre asistencia, ktorého účelom bolo krytie rizika mechanických porúch, doručila spoločnosti Mapfre asistencia opravný daňový výmer, ktorým bola sadzba dane z poistných zmlúv stanovená na 18 % zo súm uhradených kupujúcimi.

15 Po zamietnutí ich sťažnosti sa obe spoločnosti obrátili na Tribunal de grande instance de Lyon (Súd prvého stupňa Lyon) a následne na Cour d'appel de Lyon (Odvolací súd Lyon), aby boli oslobodené od platenia daní.

16 Tvrdili, že predajcovia ojazdených motorových vozidiel prenechali časť servisu pre zákazníkov po zakúpení vozidla spoločnosti Mapfre warranty ako subdodávateľovi a že táto spoločnosť poistila svoje riziko finančných strát v spoločnosti Mapfre asistencia.

17 Dvoma rozsudkami z 22. septembra 2011 Cour d'appel de Lyon potvrdil dva rozsudky vydané Tribunal de grande instance de Lyon 31. marca 2010, v ktorých po prvé potvrdil kvalifikáciu poistných plnení podliehajúcich sadzbe dane z poistných zmlúv vo výške 18 %, pokiaľ ide o plnenia poskytované Mapfre warranty, a po druhé sadzbu dane z poistných zmlúv vo výške 9 %, ktorá platí pre Mapfre asistencia.

18 Z dôvodov uplatnených účastníkmi konaní vo veciach samých, ktoré sú pripojené k návrhu vnútroštátneho súdu na začatie prejudiciálneho konania, vyplýva, že Cour d'appel de Lyon najmä určil, že ak sa kupujúci ojazdeného vozidla rozhodne uzavrieť doplnkovú záruku ponúknutú predávajúcim, je mu po zaplatení požadovaného poplatku odovzdaný formulár o pristúpení nachádzajúci sa v záručnom liste s hlavičkou spoločnosti NSA Sage, teraz Mapfre warranty. Cour d'appel de Lyon tvrdí, že táto spoločnosť prijme správu o poruche zo zmluvného autoservisu, na ktorý sa obrátil kupujúci, overí platnosť záruky a uistí sa o tom, že predpokladané náklady sú v súlade s normami, potom povolí opravu alebo nahradenie chybnej súčiastky.

19 Cour d'appel de Lyon upozornil, že zo žiadnej dohody citovanej účastníkmi konania, ani zo žiadneho iného údaja v konaní nevyplýva, že by mal kupujúci právo žiadať od predávajúceho, aby poskytol službu v prípade poruchy, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia záruky, najmä v prípade, ak by povinná osoba ustanovená zmluvou neplnila. Podľa názoru tohto súdu nemožno predávajúceho považovať za subjekt postupujúci subdodávku týkajúcu sa plnenia povinnosti, ktorú sám nemá. Naopak, priamy zmluvný vzťah medzi kupujúcim a spoločnosťou Mapfre warranty vzniká odovzdaním záručného listu, pretože kupujúci môže od nej samotnej vyžadovať, aby vykonala sľúbenú opravu a znášala jej náklady. Tento zmluvný záväzok, ktorý je uzatvorený medzi kupujúcim a treťou osobou, ktorá nie je zmluvnou stranou predaja, sleduje teda jasný cieľ a predstavuje účel sám osebe. Keďže sa prostredníctvom zaplatenia dohodnutej sumy Mapfre warranty zaväzuje v prípade, ak náhodne dôjde ku škode na poistenej veci, poskytnúť poistenému plnenie dohodnuté pri uzavretí zmluvy, vykonáva poisťovaciu činnosť.

20 Okrem toho Cour d'appel de Lyon konštatoval, že Mapfre warranty, uzavrela so spoločnosťou Mapfre asistencia poistnú zmluvu, ktorej predmetom je zaručiť, že sa oprávnenej osobe vyrovnajú finančné straty vzniknuté v súvislosti s poruchou, na ktorú sa vzťahuje záruka, ktorá vznikne na vozidlách kúpených v autobazáre, pre ktoré bol vydaný záručný list. Podľa Cour d'appel de Lyon, táto poistná zmluva nepredstavuje „poistenie v záujme bližšie neurčených tretích osôb" a nevzťahuje sa na všetky riziká týkajúce sa pozemných motorových vozidiel upravené v článku 1001 bodu 5a CGI.

21 Mapfre warranty podala kasačný opravný prostriedok na vnútroštátny súd proti rozsudku Cour d'appel de Lyon, ktorým kvalifikoval jej poistné plnenia ako operácie podliehajúce sadzbe dane vo výške 18 %.

22 Directeur général des finances publiques tiež podal kasačný opravný prostriedok na vnútroštátny súd proti rozsudku Cour d'appel de Lyon, pretože sa domnieva, že sadzba dane pre Mapfre asistencia z poistných zmlúv nie je 18 %, ako sa domnievala daňová správa, ale 9 %.

23 Pri zohľadnení prepojenia týchto dvoch kasačných opravných prostriedkov rozhodol vnútroštátny súd o ich spojení na spoločné konanie.

24 Vzhľadom na to, že existujú pochybnosti o výklade pojmu „poistné plnenia“, ktorý nie je definovaný šiestou smernicou, Cour de cassation rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Majú sa článok 2 a článok 13 B písm. a) šiestej smernice vykladať v tom zmysle, že plnenie spočívajúce v tom, že hospodársky subjekt nezávislý od predajcu ojazdených vozidiel po zaplatení paušálnej sumy poskytne záruku na niektoré súčiastky ojazdených vozidiel pre prípad mechanických porúch, patrí do kategórie poistných plnení oslobodených od dane z pridanej hodnoty, alebo naopak, do kategórie poskytovania služieb?“

O prejudiciálnej otázke

25 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 13 B písm. a) šiestej smernice má vykladať v tom zmysle, že poskytovanie služieb spočívajúcich v tom, že hospodársky subjekt nezávislý od predajcu ojazdených vozidiel po zaplatení paušálnej sumy poskytne záruku na niektoré súčiastky ojazdených vozidiel pre prípad mechanických porúch, predstavuje poistné plnenie oslobodené od dane v zmysle tohto ustanovenia.

26 Najprv je potrebné pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že výrazy použité na označenie oslobodenia od dane uvedené v článku 13 šiestej smernice sa majú vykladať doslovne. Výklad týchto pojmov však musí byť v súlade s cieľmi sledovanými uvedeným oslobodením od dane a musí rešpektovať požiadavky zásady daňovej neutrality, ktorá je vlastná spoločnému systému DPH. Toto pravidlo doslovného výkladu preto neznamená, že by sa oslobodenie od dane uvedené v tomto článku 13 malo vykladať spôsobom, ktorý by mu odnímal jeho účinky (pozri najmä rozsudok Zimmermann, C-174/11, EU:C:2012:716, bod 22 a citovanú judikatúru).

27 Okrem toho plnenia, ktoré sú predmetom oslobodenia od dane upraveného v článku 13 šiestej smernice, predstavujú autonómne pojmy práva Únie, ktorých účelom je vyhnúť sa rozdielnemu uplatneniu systému DPH v jednotlivých členských štátoch (pozri v tomto zmysle rozsudky CPP, C-349/96, EU:C:1999:93, bod 15; Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, bod 37; Komisia/Grécko, C-13/06, EU:C:2006:765, bod 9, a BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, bod 56).

28 Pokiaľ ide presnejšie o pojem „poistné plnenie“ nachádzajúci sa v článku 13 B písm. a) šiestej smernice, ktorý nie je predmetom žiadnej definície v tejto smernici, Súdny dvor opakovane rozhodol, že pojem poistné plnenie je všeobecne prijatým spôsobom charakterizovaný skutočnosťou, že poisťovateľ sa zaväzuje na základe predchádzajúcej platby poplatku poskytnúť poistenému v prípade, že dôjde k pokrytému riziku, plnenie dohodnuté pri uzatvorení zmluvy (pozri v tomto zmysle rozsudky Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, bod 39; Komisia/Grécko, C-13/06, EU:C:2006:765, bod 10, a BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, bod 58).

29 Súdny dvor spresnil, že poistné plnenia okrem toho svojou podstatou zahŕňajú existenciu zmluvného vzťahu medzi poskytovateľom poisťovacích služieb a osobou, ktorej riziká sú poistením pokryté, t. j. poisteným (pozri rozsudky Skandia, C-240/99, EU:C:2001:140, bod 41; Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, bod 41, a BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, bod 58).

30 Navyše uvedený pojem poistné plnenia je v zásade dostatočne široký na to, aby zahŕňal poskytnutie poistného krytia platiteľom dane, ktorý sám nie je poisťovateľom, ale ktorý v rámci kolektívneho poistenia poskytuje svojim zákazníkom takéto krytie využitím služieb poisťovateľa, ktorý preberá poistné riziko (pozri v tomto zmysle rozsudky CPP, C-349/96, EU:C:1999:93, bod 22 a BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, bod 59).

31 Pokiaľ ide o preskúmanie predloženého návrhu na začatie prejudiciálneho konania, je potrebné pripomenúť, že z článku 94 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora a z ustálenej judikatúry vyplýva, že k tomu, aby bolo možné získať výklad práva Únie, ktorý bude pre vnútroštátny súd užitočný, musí návrh na začatie prejudiciálneho konania po prvé obsahovať stručné zhrnutie predmetu sporu, ako aj relevantné skutočnosti, ktoré zistil vnútroštátny súd, alebo aspoň zhrnutie skutkového stavu, z ktorého prejudiciálne otázky vychádzajú. Po druhé musí obsahovať znenie vnútroštátnych predpisov, ktorých použitie prichádza v konaní vo veci samej do úvahy a prípadne príslušnú vnútroštátnu judikatúru. Po tretie musí vnútroštátny súd uviesť dôvody, pre ktoré sa vnútroštátny súd rozhodol položiť otázku o výklade alebo platnosti určitých ustanovení práva Únie, ako aj súvislosti, ktoré vnútroštátny súd vidí medzi týmito ustanoveniami a svojou právnou úpravou uplatniteľnou vo vnútroštátnom konaní (pozri najmä uznesenie Municipiul Piatra Neamţ, C-13/14, EU:C:2014:2000, bod 10 a citovanú judikatúru).

32 Vnútroštátny súd v návrhu na začatie prejudiciálneho konania neuviedol nijaké skutkové okolnosti o povahe služieb, ktoré sú predmetom konaní vo veciach samých, ale sa vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania obmedzil iba na pripojenie kasačných dôvodov, ktoré boli pred ním uplatnené, k svojmu návrhu na začatie prejudiciálneho konania, takže Súdny dvor nemôže v konečnom dôsledku rozhodnúť, či plnenie, o aké ide v konaniach vo veciach samých, predstavuje skutočne poisťovacie transakcie oslobodené od dane v zmysle článku 13 B písm. a) šiestej smernice podľa judikatúry citovanej v bodoch 28 a 29 tohto rozsudku.

33 Z dôvodu zásady spolupráce, ktorou sa riadia vzťahy medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom v rámci prejudiciálneho konania, nemá absencia potrebných vecných zistení vnútroštátneho súdu nevyhnutne za následok neprípustnosť návrhu, ak sa napriek týmto nedostatkom Súdny dvor s prihliadnutím na skutočnosti uvedené v spise domnieva, že vnútroštátnemu súdu môže poskytnúť užitočnú odpoveď (pozri v tomto zmysle rozsudok Azienda sanitaria locale n. 5 „Spezzino“ a i., C-113/13, ECLI:EU:C:2014:2440, bod 48).

34 Pokiaľ ide o plnenia, o aké ide v konaniach vo veciach samých, zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že Mapfre warranty sa zaviazala za predchádzajúcu platbu paušálnej sumy pokryť náklady za opravu ojazdeného vozidla v prípade vzniku mechanických porúch niektorých súčiastok ojazdených vozidiel a definovaných v „záručnom liste“ vydanom kupujúcemu tohto vozidla.

35 Mapfre warranty a Mapfre asistencia však popierajú, že vo veciach samých existuje zmluvný vzťah medzi spoločnosťou Mapfre warranty a kupujúcim ojazdeného vozidla. Obe spoločnosti zdôrazňujú, že zmluvný vzťah existuje výlučne medzi spoločnosťou Mapfre warranty a predajcom vozidla. Tento naposledy uvedený poveril Mapfre warranty na to, aby plnila voči kupujúcemu povinnosti, ktoré mu ako predávajúcemu prislúchajú na základe zákonných predpisov alebo zmluvných ustanovení. Podľa spoločností Mapfre warranty a Mapfre asistencia má tiež predajca ojazdeného vozidla povinnosť platiť spoločnosti Mapfre warranty poplatok z titulu záruky poskytnutej touto spoločnosťou. Predajca si podľa nich svoju maržu zníži o túto sumu, aby zvýšil atraktivitu ojazdeného vozidla.

36 S výhradou overenia presnej povahy vzťahov medzi rôznymi osobami v súvislosti s plneniami týkajúcimi sa sporov vo veciach samých, ktoré vykoná vnútroštátny súd, zo spisov, ktoré boli predložené Súdnemu dvoru vyplýva, že sa predávajúci ojazdeného vozidla neúčastní na plnení dohôd o záruke. Pri vzniku jednej z mechanických porúch upravených v záruke totiž kupujúci ojazdeného vozidla nie je povinný dať ho opraviť v autoopravovni, ktorá patrí predávajúcemu, alebo ktorú mu tento predávajúci uviedol. Autoopravovňa, na ktorú sa kupujúci vozidla obráti, aby ho nechal opraviť, musí sama priamo kontaktovať Mapfre warranty, aby táto odsúhlasila predbežnú cenu.

37 Okrem toho paušálnu sumu, ktorá zakladá nárok na záruku, aj keď je súčasťou predajnej ceny ojazdeného vozidla, ako tvrdia Mapfre warranty a Mapfre asistencia, musí zaplatiť nadobúdateľ tohto vozidla.

38 V každom prípade nezávisle od toho, či kupujúci ojazdeného vozidla uzatvorí zmluvu so spoločnosťou Mapfre warranty a predávajúci vystupuje iba ako sprostredkovateľ alebo či predávajúci uzatvára zmluvu vo vlastnom mene, ale na účet kupujúceho alebo či predávajúci prevádza práva zo zmluvy, ktorú uzatvoril vo vlastnom mene a na vlastný účet so spoločnosťou Mapfre warranty, pojem „poistné plnenia“ v zmysle článku 13 B písm. a) šiestej smernice podľa judikatúry uvádzanej v bode 28 a 30 tohto rozsudku je dostatočne široký na to, aby pokryl každú z týchto situácií.

39 V každej tejto situácii sa vyskytujú charakteristické prvky poistného plnenia, ako boli vypracované v judikatúre uvedenej v bode 28 tohto rozsudku. Poisťovateľ, v tomto prípade Mapfre warranty, je od predajcu ojazdených vozidiel nezávislý hospodársky subjekt, poistený je kupujúci vozidla. Riziko pozostáva v nevyhnutnosti zaplatiť opravu, ktoré by mal kupujúci v prípade mechanickej poruchy zahrnutej do záruky, pričom náklady sa zaviazal prebrať poisťovateľ. Poplatok pozostáva napokon z paušálnej sumy, ktorú musí zaplatiť kupujúci vozidla buď ako časť kúpnej ceny tohto vozidla alebo dodatočne.

40 Výskyt týchto znakov, čo musí overiť vnútroštátny súd, môže viesť k záveru, že existuje právny vzťah medzi poisťovateľom a poisteným požadovaný judikatúrou Súdneho dvora na účely považovania plnenia za „poistné plnenie“ v zmysle článku 13 B písm. a) šiestej smernice.

41 Okrem toho na rozdiel od toho, čo tvrdia v podstate Mapfre warranty a Mapfre asistencia, kvalifikácia plnenia ako „poistné plnenie“ v zmysle článku 13 B písm. a) šiestej smernice nemôže závisieť od spôsobu, akým poisťovateľ spravuje rozsah ním poisteného rizika a určuje presnú výšku poplatku.

42 V tomto zmysle, ako tiež uviedol generálny advokát v bode 28 svojich návrhov a ako to tiež vyplýva z judikatúry citovanej v bode 28 tohto rozsudku, spočíva podstata „poistného plnenia“ v zmysle článku 13 B písm. a) šiestej smernice v skutočnosti, že poistený sa chráni pred rizikom budúcich finančných strát, neistých ale potenciálne závažných, prostredníctvom zaplatenia určitej, ale obmedzenej peňažnej sumy.

43 Zo spisov predložených Súdnemu dvoru sa dá dospieť k názoru, že suma fakturovaná spoločnosťou Mapfre warranty formou poplatku sa kupujúcemu vozidla nevráti, pokiaľ sa v priebehu záručnej doby nevyskytne žiadna porucha alebo budú náklady na opravu nižšie než tento poplatok. Taktiež nie je kupujúci vozidla v prípade poruchy, ktorej náklady presahujú zaplatený poplatok, povinný zaplatiť sumu, o ktorú presahujú náklady poplatok. Poplatky fakturované spoločnosťou Mapfre warranty predstavujú, s výhradou overenia vykonaného vnútroštátnym súdom, typické poistné, ktorého zaplatenie zabezpečuje poisteného úplne voči poisťovanému riziku. Mapfre warranty si okrem toho poistila finančné straty, ktoré jej samej vzniknú, v spoločnosti Mapfre asistencia.

44 V tomto kontexte je metóda výpočtu poplatkov a otázka ceny opravy otázkou vnútornej organizácie spoločnosti Mapfre warranty, a preto nemôže byť rozhodujúca pre kvalifikáciu ňou poskytnutých plnení.

45 Nakoniec Mapfre warranty a Mapfre asistencia tvrdia, že pokiaľ výrobcovia vozidiel alebo predajcovia, ktorí svojim zákazníkom ponúkajú dodatočnú záruku, považujú sa za subjekty ponúkajúce zákazníkom služby po kúpe vozidla, ktoré podliehajú DPH, hoci poskytujú podobné plnenie ako tie, ktoré ponúka Mapfre warranty kupujúcim ojazdených vozidiel. S týmito plneniami sa teda má zaobchádzať rovnako.

46 Je potrebné jednak konštatovať, že tento argument spočíva na skutkových okolnostiach, najmä zdanení záruk, ktoré poskytuje predávajúci, ktoré sa neuvádzajú v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, a jednak návrh na začatie prejudiciálneho konania neobsahuje ani žiadne vysvetlenie tohto argumentu. Ako sa uvádza v bode 31 tohto rozsudku, z článku 94 rokovacieho poriadku Súdneho dvoru vyplýva, že v prípade neuvedenia týchto prvkov sa daným argumentom nemôže Súdny dvor zaoberať.

47 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že plnenia, o aké ide v konaniach vo veciach samých, s výhradou overenia vnútroštátnym súdom, môžu patriť pod pojem „poistné plnenia“ v zmysle článku 13 B písm. a) šiestej smernice.

48 V každom prípade je potrebné zdôrazniť, že Mapfre warranty a Mapfre asistencia taktiež tvrdia, že toto plnenie, aj keď by bolo klasifikované ako poistné plnenie, aj tak by podliehalo dani z pridanej hodnoty, pretože je neoddeliteľne spojené s predajom ojazdeného vozidla, a preto podlieha tomu istému daňovému zaobchádzaniu ako predaj.

49 Treba pripomenúť, že na účely DPH sa každé plnenie musí za bežných okolností považovať za odlišné a nezávislé, ako to vyplýva článku 2 bodu 1 šiestej smernice (pozri v tomto zmysle rozsudky Aktiebolaget NN, C-111/05, EU:C:2007:195, bod 22; Field Fisher Waterhouse, C-392/11, EU:C:2012:597, bod 14, a BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, bod 29).

50 Z judikatúry Súdneho dvora totiž vyplýva, že za určitých okolností viaceré formálne odlišné plnenia, ktoré môžu byť poskytnuté oddelene, a teda osobitne môžu viesť buď k zdaneniu, alebo k oslobodeniu od dane, sa musia, ak nie sú nezávislé, považovať za jedinú transakciu. Plnenie treba považovať za jediné plnenie, najmä keď sú dva alebo viaceré prvky alebo úkony poskytnuté zdaniteľnou osobou natoľko úzko prepojené, že tvoria objektívne jediné nerozlučné hospodárske plnenie, ktorého rozčlenenie by bolo neprirodzené. Tak je to tiež v prípade, ak jedno alebo viaceré prvky predstavujú hlavné plnenie a naopak, jeden alebo viaceré prvky predstavujú jedno alebo viaceré vedľajšie plnenia, ktoré podliehajú rovnakému daňovému režimu ako hlavné plnenie (pozri rozsudok BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, bod 30 a citovanú judikatúru).

51 V tejto súvislosti už Súdny dvor určil, že akékoľvek poistné plnenie má zo svojej podstaty spojitosť s majetkom, ktorého pokrytie je jeho cieľom. Takáto zviazanosť však sama osebe nemôže postačovať na určenie, či existuje, alebo neexistuje jediné komplexné plnenie na účely DPH. Ak by totiž každé poistné plnenie podliehalo DPH v závislosti od režimu tejto dane, ktorý sa vzťahuje na plnenia týkajúce sa majetku, ktoré pokrýva, bol by spochybnený samotný účel článku 13 B písm. a) šiestej smernice, t. j. oslobodenia poistenia od dane (pozri v tomto zmysle rozsudok BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, bod 36).

52 Pri uplatnení pravidiel uvedených v bode 49 tohto rozsudku, podľa ktorých sa každé plnenie musí za bežných okolností považovať za odlišné a nezávislé, je potrebné pripomenúť, že v zásade sa predaj ojazdeného vozidla a záruka poskytnutá hospodárskym subjektom nezávislým od predávajúceho vozidla pre prípad mechanickej poruchy, ktorá sa môže prejaviť pri určitých súčiastkach tohto vozidla, nedá považovať za tak úzko prepojené vzájomne, že tvoria jedinú transakciu. Osobitné posúdenie takýchto plnení totiž samo osebe nemôže predstavovať umelé rozčlenenie jedinej hospodárskej transakcie, ktoré by mohlo narušiť funkčnosť systému DPH.

53 Preto treba preskúmať, či existujú dôvody príznačné pre okolnosti vo veciach samých, ktoré by viedli k záveru, že dotknuté prvky tvoria jedinú transakciu (pozri v tomto zmysle rozsudok BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, bod 40).

54 V súlade s tým treba pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa pojmu jediná transakcia, ako bola uvedená v bode 50 tohto rozsudku, sa plnenie považuje za vedľajšie vo vzťahu k hlavnému plneniu najmä vtedy, ak samo osebe nie je pre zákazníkov cieľom, ale je iba prostriedkom lepšieho využitia hlavnej služby (pozri rozsudok BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, bod 41).

55 Síce je pravda, že vďaka záruke, o akú ide v konaniach vo veciach samých, je riziko finančných strát, ktorým je vystavený kupujúci ojazdeného vozidla voči riziku, ktoré by existovalo bez takejto záruky, nižšie, avšak toto vyplýva práve z podstaty záruky. Toto samo osebe však neimplikuje, že takéto plnenie sa má považovať za vedľajšie plnenie k predaju ojazdeného motorového vozidla.

56 Ako vyplýva zo spisu predloženého Súdnemu dvoru, poskytuje sa záruka, o akú ide v konaniach vo veciach samých, kupujúcemu ojazdeného vozidla hospodárskym subjektom, ktorý je nezávislý od predávajúceho tohto vozidla a nie je stranou kúpnej zmluvy, preto sa nemôže táto záruka, s výhradou overenia vnútroštátnym súdom, považovať za záruku poskytnutú predávajúcim. Okrem toho môže kupujúci ojazdeného vozidla toto vozidlo nadobudnúť bez toho, aby uzatvoril zmluvu o záruke, a okrem toho má možnosť, bez sprostredkovania predávajúcim vozidla, uzavrieť dohodu o záruke s inou spoločnosťou, než je Mapfre warranty. Zo záručného listu, ktorý predložila francúzska vláda Súdnemu dvoru na pojednávaní vyplýva, že Mapfre warranty si za určitých okolností vyhradzuje právo vypovedať zmluvu o záruke a že táto výpoveď zjavne nemá vplyv na kúpnu zmluvu na vozidlo.

57 Za týchto okolností a s výhradou overenia vnútroštátnym súdom sa nedá záruka, o akú ide v konaniach vo veciach samých, považovať za úzko spojenú s predajom ojazdeného motorového vozidla tak, aby sa tieto dve plnenia, ktoré ešte okrem toho poskytujú dvaja odlišní poskytovatelia, považovali za neoddeliteľné hospodárske plnenie, ktorého rozdelenie by bolo neprirodzené. Preto sa musia v zásade považovať za odlišné a nezávislé na účely DPH.

58 Na základe toho, čo bolo uvedené vyššie, je potrebné na prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že článok 13 B písm. a) šiestej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že poskytovanie služieb spočívajúcich v tom, že hospodársky subjekt nezávislý od predajcu ojazdeného vozidla po zaplatení paušálnej sumy poskytne záruku na niektoré súčiastky tohto vozidla pre prípad mechanických porúch, predstavuje poistné plnenie oslobodené od dane v zmysle tohto ustanovenia. Prislúcha vnútroštátnemu súdu overiť, či vzhľadom na okolnosti, aké sú vo veciach samých, ide o takéto plnenie v prípade služieb, ktoré sú predmetom konaní vo veciach samých. Poskytovanie takéhoto plnenia a predaj ojazdeného vozidla sa v zásade majú považovať za odlišné a nezávislé plnenia, ktoré sa z hľadiska DPH majú posudzovať oddelene. Prislúcha vnútroštátnemu súdu určiť, či vzhľadom na osobité okolnosti vo veciach samých sú predaj ojazdeného vozidla a záruka poskytnutá hospodárskym subjektom nezávislým od predajcu tohto vozidla na niektoré súčiastky tohto vozidla pre prípad mechanických porúch tak navzájom úzko prepojené, že sa majú považovať za jedinú transakciu, alebo či sa majú považovať naopak za samostatné transakcie.

O trovách

59 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

Článok 13 B písm. a) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 91/680/EHS zo 16. decembra 1991, sa má vykladať v tom zmysle, že poskytovanie služieb spočívajúcich v tom, že hospodársky subjekt nezávislý od predajcu ojazdeného vozidla po zaplatení paušálnej sumy poskytne záruku na niektoré súčiastky tohto vozidla pre prípad mechanických porúch, predstavuje poistné plnenie oslobodené od dane v zmysle tohto ustanovenia. Prislúcha vnútroštátnemu súdu overiť, či vzhľadom na okolnosti, aké sú vo veciach samých, ide o takéto plnenie v prípade služieb, ktoré sú predmetom konaní vo veciach samých. Poskytovanie takéhoto plnenia a predaj ojazdeného vozidla sa v zásade majú považovať za odlišné a nezávislé plnenia, ktoré sa z hľadiska dane z pridanej hodnoty majú posudzovať oddelene. Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či vzhľadom na osobité okolnosti vo veciach samých sú predaj ojazdeného vozidla a záruka

poskytnutá hospodárskym subjektom nezávislým od predajcu tohto vozidla na niektoré súčiastky tohto vozidla pre prípad mechanických porúch navzájom tak úzko prepojené, že sa majú považovať za jedinú transakciu, alebo či sa majú naopak považovať za samostatné transakcie.

Podpisy